El Girona és el tercer millor equip ascendit a Primera Divisió de les darreres deu temporades

Només el Màlaga, amb 35 (2008-09), i el Vila-real, amb 40 (2013-14), superen els 31 punts que tenen els gironins després de 22 partits · Els de Machín no renuncien a res d'aquí a final de curs

El Girona s'ha convertit per mèrits propis en la gran revelació de la temproada. A l'estiu, durant la pretemporada, eren molts els aficionats que temien que l'equip pagués la novetada en l'any del debut a la màxima categoria. El Girona, després de tres temporades intentant-ho de manera consecutiva, havia aconseguit fer-se un lloc entre els vint millors clubs de l'estat i encetava, amb tota la il·lusió del món, la seva primera aventura a Primera Divisió [http://www.diaridegirona.cat/esports/futbol/primera-divisio/equips.html]. Una part de l'entorn no les tenia totes. Bernardo i Stuani [http://www.diaridegirona.cat/tags/christian-stuani.html] (Middlesbrough), Planas (Celta) i Iraizoz (Athletic) eren els únics fitxatges amb experiència a la categoria que havia fet el club. La resta, molta joventut, experiments i algun meló per obrir. Aquestes cares noves, sumades al bloc de futbolistes de l'ascens que ja feia uns quants cursos que es coneixien, han convertit el Girona en la gran revelació de la temporada. Un equip dur, incòmode i desagraït per als rivals, que veuen que no troben la manera de fer mal al clàssic 5-4-1 –amb els seus matisos– de Machín.

Tot plegat ha fet del Girona un dels millors ascendits dels últims deu anys. De fet, dels 29 equips que han pujat de Segona A a Primera Divisió les darreres temporades, només tres signaven millors números que l'actual Girona després de les primeres 22 jornades disputades. Els equips que van començar encara millor la temporada després d'haver ascendit el curs anterior van ser el Vila-real (2013-14) i el Màlaga (2008-09). El conjunt de La Plana, amb Marcelino García Toral a la banqueta, sumava 40 punts a la 22a jornada i ocupava la cinquena posició. El descens del Vila-real el 2012 havia estat un accident. De fet, van tornar a Primera de seguida i el curs següent, després d'arribar als 40 punts a la jornada 22, van classificar-se la per a l'Europa League assolint la sisena posició final a la taula amb 59 punts.

De la seva banda, l'altre equip acabat de pujar que tenia més punts que el Girona a aquestes altures va ser el Màlaga 2008-09. De la mà d'Antonio Tapia, el conjunt andalús va mantenir bona part del bloc que els havia dut a Primera l'any anterior. Eren, com en el cas del Vila-real, la majoria jugadors experimentats i ja amb partits a la màxima categoria amb el Màlaga mateix com Albert Luque, Duda, Nacho, Goitia, Arnau o Jesús Gámez. Els reforços –Weligton, Eliseu, Adrián López i Calleja– sortirien bé i, a més a més, Apoño i Baha es van adaptar a la perfecció a la nova categoria. Al final de la temporada, el Màlaga es va desinflar en les darreres 6 jornades (5 punts de 18) i va veure com se li esfumava la possibilitat de jugar a Europa. Els andalusos van acabar 8ens amb 55 punts.

Els espectaculars registres del Girona aquesta temporada superen doncs la gran majoria d'equips ascendits

dels últims anys. També els seus companys de viatge, Getafe i Llevant. Els madrilenys s'han readaptat molt bé a la categoria, només un any després de baixar-ne, mantenen el ritme dels gironins i sumen 29 punts, lluny també de la zona de perill. En canvi, qui està patint és el Llevant. Els d'Orriols no acaben d'arrencar i la direcció esportiva ha apostat per reforçar de valent l'equip aquest mercat d'hivern. Fins a 7 reforços (Coke, Koke Ruiz, Ivan Villar, Pazzini, Al-Muwallad, Sadiku i Rrubén Ochina) han arribat al Llevant.

Amb 31 punts i 16 jornades per endavant, el Girona té encarrilat l'objectiu de continuar a Primera la temporada que ve. El mateix Machín va reconèixer que hi havia un 75% de la feina feta. Toca doncs, rematar-la i somiar.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2018/02/07/girona-tercer-millor-equip-ascendit/894473.html?utm_source=rss